Projecte de futur

Ferran Soriano i Pere Guardiola, els dos socis majoritaris que es reparteixen al cinquanta per cent la majoria d'accions del Girona FC [http://www.diaridegirona.cat/tags/girona-fc.html], varen aparèixer la setmana passada per explicar el projecte quetenen després d'haver adquirit el control del club de Montilivi.

Resumir-ho seria fàcil, han integrat el club gironí en la cadena mundial que domina el Manchester City [http://www.diaridegirona.cat/tags/manchester-city.html] i que té «sucursals» a llocs del món tan variats com Estats Units, Austràlia, Japó, Uruguai i ara també Girona. O sigui el club gironí ha entrat en una roda que inclou control de jugadors de tot el món, mètode de treball esportiu conjunt, control mèdic global i moltes més coses. Però tot i que això sigui important, potser ho és més que les dues persones que ara estan al davant del club són gent de futbol, amb molts contactes al món del futbol, amb poder en el futbol, amb recursos –econòmics i esportius- en el futbol, i amb una idea molt clara del que volen del futbol gironí.

Ras i curt, Soriano i Guardiola volen consolidar l'equip a primera divisió, convertir-lo en un club que treballi el territori i que xucli els molts valors que treu el futbol català, disposar d'unes bones -en la línia de les millors- instal.lacions esportives per treballar tant la base com el primer equip i convertir Montilivi amb un camp modern i de molta més capacitat.

I per fer-ho asseguren que no escatimaran recursos econòmics. No serà una tàctica de gastar per gastar, sinó d'inversió mesurada i feta amb seny. I tampoc, amb el poder que els atorga la seva vinculació amb el City, estalviaran recursos esportius si calen, ja sigui aquesta temporada o en el futur. O sigui, i dit amb el màxim respecte a tots els propietaris que hi havia hagut fins ara i sense els quals el club no hauria arribat fins aquí, els nous gestors aportaran moltes coses que anteriorment eren impensables. La qual cosa ha de ser un incentiu, sempre tenint en compte que el futbol només té una llei: que la pilota entri. I no com ahir, que al darrer minut es va estavellar la pilota al travesser i va impedir que l'equip arranques un punt que no li era desmerescut. Aquell travesser va fer que els aficionats sortissin de l'estadi tristos per ell i tristos per l'equip.

Ell, no hi ha dubte, és Àlex Granell [http://www.diaridegirona.cat/tags/alex-granell.html]. L'home que va agafar la responsabilitat en el moment en què el sol es converteix en foscor; el moment en el qual agafar la pilota és fàcil, però que agafar la responsabilitat és molt difícil. El moment que en ser executat el mateix travesser ja t'anuncia que aquesta nit no dormiràs i que aquell moment el recordaràs per sempre. El moment que ens ha de fer estar orgullosos d'un capità de la casa que no s'arronsa. Un orgull de capità per a un projecte que té un futur il·limitat, que potser no som capaços d'imaginar, si la llei del futbol i els travessers ens ajuden.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/09/18/projecte-futur/868075.html?utm_source=rss